

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی تقواگرایی و امید به زندگی و تأثیر آن بر سبک زندگی اسلامی از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

اولین همایش ملی اسلام و سلامت روان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین چراغی وش - دانشگاه لرستان گروه زبان و ادبیات عرب

علی نظری - دانشگاه لرستان گروه زبان و ادبیات عرب

فاطمه کهنکی - دانشگاه لرستان گروه زبان و ادبیات عرب

خلاصه مقاله:

سبک زندگی که مجموعه ای از باورها، ارزش ها و هنجارهاست همواره یکی از اهداف انبیاء و امامان علیهم السلام بوده و در عصر حاضر نیز یکی از مسائل مهم و مطرح در سطح جهان می باشد. این مفهوم که نشان دهنده ی نوع جهان بینی و فرهنگ حاکم بر جوامع است، در آغاز توسط اندیشمندان غربی در سال 1929 میلادی و به صورت عمومی نیز در کشور ما در سال 1391 توسط رهبر معظم انقلاب مطرح گشت که سبب شد پژوهشگران حوزه های مختلف از جمله علوم انسانی به آن روی بیاورند. پرداختن به موضوعات حول سبک زندگی اسلامی از آن جهت اهمیت دارد که فرهنگ مهاجم غرب همواره با تمام قوا سعی در نابودی فرهنگ دیگر جوامع به خصوص جوامع اسلامی داشته و برای این امر از هیچ کاری فروگذار نکرده است. بنابراین با پذیرش اینکه یکی از روشهای آنان، تهاجم سبک و شیوهی زندگی، دمیدن روح ناامیدی و سوق دادن مردم به سمت اومانیسم و لذتگرایی در این جوامع است، نظام اسلامی ایران بیش از هر زمان دیگری نیاز به بازشناسی سبک زندگی در متون دینی و الگوبرداری صحیح و متناسب با زمان از آنها دارد زیرا بر این باور است که با رجوع به دستورها و راهنمایی های پیشوایان دین، می توان به درک درستتری از این موارد رسید. نهج البلاغه بعد از قرآن کریم، بهترین منبع برای واکاوی مباحث اسلامی در همه ی زمینه هاست که در سال های اخیر نسبت به گذشته تلاش هایی هر چند محدود، جهت پژوهش و استخراج این مباحث از آن صورت گرفته است. گرچه هنوز هم کمبودها و نیازهایی در زمینه های متعدد از جمله در زمینه ی بررسی مباحث سبک زندگی و سلامت روان در نهج البلاغه احساس می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/393835>

